

Publicerad 2017-07-28 13:58 av Sefarge

Överlevnad i sommaridyll

Läkare utan gränser

Applåder utan gränser

Smärta utan gränser

Längtan utan gränser

Gränser utan minfält

Även Länder utan gränser

Är det möjligt?

Militärer utan krig

Krig utan militärer

Bara nakna ord som

sårar med sina luftkrevader

Svårt nog att förstå ändå,

Men spränger inga barns

ben i verkliga livet som är

så fulla av Nyfiket spring

Missing people

Missade jag dig?

Var finns du nu?

Och är det redan

försent?

Medans din ansiktsbild än

Lyser genom fönsterrutan

i kvällsljuset bland susande

Björkar och granngårdar

Med så många frågor
I livet och så många
omöjliga svar.

Träder upp skogsdikes
Smultronen på ett strå

istället och äter upp
dem när kvällen kommer

Det enda jag nu kan
göra och höra

På alla dessa frågor
och alla dessa svar. ..

När det blinkar till
I lamporna

Och åskan mullrar på
Där ute i trädgården

Dör någonting då?

och föds i en annan tanke
av överlevnad?

Allting är ändå bara en
kulliss tillsammans med
vår Stora slöa ensamhet

Och fjärilar kommer att
flyga runt de förnyelsebara
Energilamporna

I natt igen med sitt lagrade
återsken från Solen.

Kanske blir det
verkligen så?

En gång till
emellan en liten
blomstrande grusgång

där tiden står still
en timme eller två
mitt i natten. ..

När regnet slutat
att slå. ..

på den gamla
buckliga
*plåttunnan.

*

(ifrån 1935)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten